

Ольга Сорока

доктор педагогічних наук, доцент,
професор кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль
<http://orcid.org/0000-0003-1483-8974>
Sorokaolga175@gmail.com

УПРАВЛІНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття присвячена одній із актуальних науково-педагогічних проблем – аналізу сутнісної характеристики управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності. Основна увага зосереджена на представленні наукових підходів до визначення соціокультурної сфери, яку переважно розглядають як коло суспільних відносин, за допомогою яких задовольняються інтереси людей і вирішуються їхні проблеми в галузі освіти, науки, культури і мистецтва, соціального захисту, проведення дозвілля, творчої діяльності. Соціокультурна сфера володіє інноваційним потенціалом, що створює умови для розвитку розумових здібностей і творчого мислення менеджерів соціокультурної діяльності.

В основній частині статті розкрито зміст складових управлінської компетентності – «компетентність» та «управління». Встановлено, що компетентність є набутою у процесі навчання інтегрованою характеристикою особистості, що передбачає комплекс знань, умінь, навичок, досвіду, цінностей і ставлення, які можуть цілісно реалізовуватися на практиці. Під управлінням розуміють процес планування, організації, мотивації і контролю, необхідний для формулювання й реалізації цілей організації. У нашому розумінні, управлінська компетентність менеджерів соціокультурної діяльності є інтегративною характеристикою особистості, що передбачає комплекс знань, умінь і навичок у галузі менеджменту соціокультурної діяльності та особистісно-професійних якостей і характеристик, які сприятимуть оптимізації професійної діяльності.

У статті виокремлено ключові аспекти управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності з урахуванням специфіки їхньої управлінської діяльності: психофізичний; когнітивний; технологічний; культурологічний; інформаційно-комунікативний; власне управлінський; самоосвітній; мотиваційний. На основі аналізу соціально-психологічних досліджень представлено характеристики управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності: особистісні якості, інтереси і схильності, перелік практичних умінь.

Ключові слова: компетентність, управління, управлінська компетентність, менеджери соціокультурної діяльності, соціокультурна сфера.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Зміни у соціально-економічній та культурно-дозвілєвій сферах, активний розвиток ринкових відносин призвели до значного зростання вимог, що пред'являють до професійної підготовки фахівців соціокультурної сфери, що є сукупністю механізмів, за допомогою яких культурні чинники пов'язані з системами соціальної дійсності. Останнім

часом на ринку праці з'явилися нові професії, серед яких особливою популярністю користуються менеджери культурно-дозвіллевих закладів, PR-технологи, організатори рекреаційно-розважальних заходів, PR-менеджери культурно-розважальних проєктів, арт-менеджери, фрі-лансери організацій з соціокультурного обслуговування, організатори свят та розваг, продакшн-менеджери, технологи соціально-культурної діяльності.

В умовах жорсткої ринкової конкуренції на ринку праці менеджерам соціокультурної діяльності із традиційною професійною підготовкою стає все важче знайти себе в професійному співтоваристві. Тому перед закладами вищої освіти постає питання про підготовку висококваліфікованих фахівців, які будуть відповідати вимогам сьогодення та рівню розвитку сучасного суспільства, стануть активними учасниками соціально-культурних процесів незалежно від сфери діяльності – аналітичні центри бізнес-структур, культурно-дозвіллеві заклади, туристичні фірми, профільні школи та студії мистецтв, шоу-бізнес, культурно-спортивні комплекси, музеї та бібліотеки, парки культури і відпочинку, соціальні та соціально-реабілітаційні центри тощо. Відповідно, виникає проблема формування управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності під час навчання у закладах вищої освіти, оскільки на цьому етапі відбувається початкове професійне становлення та адаптація до професії.

На переконання В. Локшина, «компетентного фахівця із соціокультурної сфери відрізняє здібність серед багатьох рішень обрати найбільш оптимальне, аргументовано відвернуте рішення – словом, володіти критичним мисленням» [1, с. 59]. Вважаємо, що ця характеристика не повністю описує управлінську діяльність менеджера, зосереджуючи увагу лише на функції «прийняття рішень». Таким чином поза увагою залишаються функції «планування», «організації», «мотивації», «координації», «контролю», кожна з яких спрямована на вирішення специфічних завдань, що вимагають здійснення комплексу різноманітних заходів. Отже, виникає необхідність у аналізі

змістовної характеристики феномену «управлінська компетентність менеджерів соціокультурної діяльності».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відзначимо, загальні підходи професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності представлені у роботах зарубіжних (М. Асаінової, Д. Горбачева, Л. Северова, Т. Христидис та інші) та вітчизняних (Н. Кочубей, В. Локшин, О. Оленіна, О. Скар та інші) вчених. У контексті нашого дослідження певний науковий інтерес становлять праці, присвячені проблемам управлінської компетентності (О. Борисюк, Р. Вдовиченко, Л. Глінчук, А. Грушева, Г. Єльнікова, В. Жигарь, О. Керекеша-Попова, Ю. Коваленко та інші). Водночас проблема змістовної характеристики «управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності» системно не досліджувалася.

Метою статті є розкриття сутності терміну «управлінська компетентність менеджера соціокультурної діяльності» та виокремлення головних його характеристик.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Менеджмент соціокультурної сфери – вид управлінської діяльності, що передбачає планування, організацію, координацію, мотивацію та контроль процесів, які здійснюють менеджери соціокультурної діяльності. Основна мета означеної діяльності спрямована на виявлення наявних та потенційних можливостей творчої організації та їхню реалізацію з успіхом для суб'єкта соціокультурної діяльності.

У контексті нашого дослідження важливим є розгляд соціокультурної сфери, оскільки вона є полем професійної діяльності менеджерів соціокультурної діяльності. Науковці розуміють її по-різному. У своєму дослідженні С. Кіндзерський переконує, що соціокультура належить до тієї сфери суспільної і державної діяльності, яка максимально наближена до самої людини – її розвитку, умов життя, праці та відпочинку [2].

В. Козбаненко розглядає соціокультурну сферу як систему різнобічних відносин між людьми, які приймають участь у соціально-духовному житті;

широке коло суспільних (національних, міжнаціональних, релігійних, творчих тощо) відносин, за яких задовольняються інтереси людей і вирішуються їхні проблеми в галузі освіти, науки, культури і мистецтва, соціального захисту, проведення дозвілля, творчої діяльності тощо [3, с. 343].

Нам імпонує визначення, запропоноване Н. Міхеєвою, яка під соціокультурною сферою розуміє «підсистему суспільства, що виконує функцію відтворення соціальних суб'єктів шляхом їх залучення до цілеспрямованого процесу соціально-культурної діяльності з освоєння й виробництва культурних цінностей у створених на даний момент умовах – як у вигляді суб'єктно-об'єктних відносин, так і матеріально предметних форм» [4, с. 225].

Н. Лисенкова підкреслює важливість інноваційного потенціалу соціокультурної сфери, що є багатовимірним поняттям, яке містить не тільки розумові здібності співробітників, але й цілий комплекс психологічних параметрів, що перешкоджають чи сприяють творчому мисленню. Таким чином, дослідниця наголошує на необхідності розгляду людини – менеджера соціокультурної діяльності в якості головного об'єкта впливу при реалізації стимулюючої політики, підкреслюючи його найвищу роль у інноваційних процесах соціокультурної сфери [5].

Соціокультурна сфера зазнала активного розвитку ще в 1990-х роках. Це було пов'язано з доволі активним розвитком міжнародних культурних зв'язків, відкриттям нових недержавних асоціацій, театральних студій, арт-центрів, виникненням різнопланових фестивалів і конкурсів. Подальший розвиток соціокультурної сфери пов'язаний із необхідністю надання якісних продуктів соціокультурної діяльності й відповідно необхідністю підготовки високопрофесійних фахівців. Українською негативно вплинули на соціокультурну сферу погіршення демографічної ситуації в країні, анексія Криму та військові дії на сході України, зменшивши кількість потенційних споживачів соціокультурних продуктів.

Вважаємо, що актуальність уведення терміну «управлінська компетентність» зумовлена поширенням його змісту, інтегративною характеристикою, що поєднує дві складові – «управління» й «компетентність». Розглянемо їх детальніше.

У будь-якому виді професійної діяльності, зокрема, управлінській, вагоме значення має виявлення сутності поняття «компетентність». Підтримуємо Л. Синельникову, в тому, що «компетентність – це володіння відповідною властивістю, обізнаність, ступінь відповідності діяльності суспільно значущим завданням; це особистісний ресурс, що дозволяє ефективно взаємодіяти з навколишнім світом» [6, с. 110]. Доволі цікаво трактує компетентність І. Бахов, підкреслюючи, що це інтегративна професійна риса особистості, яка проявляється у загальній здатності й готовності до діяльності, заснованій на знаннях і досвіді, які набуті у процесі навчання та соціалізації й зорієнтовані на самостійну й успішну участь у діяльності [7]. Вважаємо, що компетентність є набутою у процесі навчання інтегрованою характеристикою особистості, що передбачає комплекс знань, умінь, навичок, досвіду, цінностей і ставлення, які можуть цілісно реалізовуватися на практиці.

Представимо феноменологію поняття «управління». У Великому тлумачному словнику сучасної української мови «управління» (управляти) розглядається як спрямування діяльності кого-, чого-небудь [8, с. 1300]. Філософський словник трактує управління як «елементарну функцію організованих систем різної природи (біологічних, соціальних, технічних), яка забезпечує збереження їх певної структури, підтримку режиму діяльності, реалізацію програми, мети діяльності» [9, с. 704]. Тобто, в загальному значенні управління – це елемент, функція організованих систем різної природи (біологічних, соціальних, технічних), яка забезпечує збереження їх певної структури, дотримання режиму діяльності, реалізацію їх програм і цілей.

Зарубіжні дослідники розглядають управління як: особливий вид діяльності, що перетворює неорганізований натовп в ефективно цілеспрямовану і продуктивну групу [10]; процес планування, організації, мотивації і контролю,

необхідний для того, щоб сформулювати та досягти цілі організації [11]; ієрархічно організовану діяльність, завдяки якій визначається оптимальний спосіб групування робіт, розподіл повноважень і відповідальності на різних рівнях організації [12].

Представимо найбільш поширені визначення «управлінської компетентності» – це:

складова частина системи професійної компетентності керівника, зміст якої становлять сукупність знань, умінь і здатностей виконувати управлінські функції [13];

соціально-детерміноване системне динамічне утворення в складі професійної компетентності, яке проявляється у процесі управлінської діяльності, зорієнтоване на досягнення цілей завдяки реалізації знань, умінь, навичок і професійно важливих якостей, що зумовлюють здатність особистості займатись продуктивною професійною діяльністю [14, с. 20];

інтегральна характеристика суб'єкта педагогічної діяльності, що визначається професійно значущими знаннями, вміннями, якостями особистості, які забезпечують ефективне управління навчанням, вихованням та розвитком особистісного потенціалу учнів на основі активної участі педагога в організаційно-управлінській діяльності установи освіти [15];

інтегральна професійна якість, сплав досвіду, знань, умінь і навичок, показник готовності до управлінської роботи, здатність ухвалювати обґрунтовані управлінські рішення [16].

У нашому розумінні «управлінська компетентність менеджера соціокультурної діяльності» – це інтегративна характеристика особистості, що передбачає комплекс знань, умінь і навичок у галузі менеджменту соціокультурної діяльності та особистісно-професійних якостей і характеристик, які сприятимуть оптимізації професійної діяльності.

Урахування специфіки управлінської діяльності фахівців з менеджменту соціокультурної діяльності дало нам змогу виокремити ключові аспекти управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності:

психофізичний аспект (загальні фізичні та соціально-психологічні ресурси – вік, стать, стан здоров'я тощо);

когнітивний аспект (наявність спеціальних знань з теорії та практики управління, менеджменту, інноваційне стратегічне мислення);

технологічний аспект (розуміння технології управління та алгоритму її організації і реалізації);

культурологічний аспект (уміння аналізувати та оцінювати досягнення української та світової культури, орієнтуватися в культурному та духовному контексті сучасного суспільства);

інформаційно-комунікативний аспект (уміння застосовувати інформаційно-комунікативні технології для оптимізації процесу управління та аналізу значного обсягу інформації);

власне управлінський аспект (уміння спланувати, спрогнозувати, організувати, координувати, проконтролювати необхідні дії; уміння приймати довгострокові, середньострокові та короткострокові рішення);

самоосвітній аспект (уміння аналізувати власну професійну діяльність, займатися самопізнанням, саморозвитком й самореалізацією);

мотиваційний аспект (підвищення рівня мотивації досягнення успіху, розвиток мотиваційно-ціннісних установок).

Розробляючи класифікаційну картку менеджера соціокультурної сфери, Т. Григорчук зосередив увагу на якостях, що забезпечують успішність виконання професійної діяльності менеджерів соціокультурної діяльності:

добре розвинуті аналітичні здібності;

уміння одержувати й обробляти потрібну інформацію, оцінювати, порівнювати та засвоювати її;

високий рівень понятійного мислення;

уміння приймати рішення у невизначених ситуаціях;

здатність керувати собою;

розвинені організаторські здібності (цілеспрямованість, рішучість, творчий підхід тощо);

розвинені комунікативні здібності (уміння входити в контакт, налагоджувати взаємовідносини тощо) [17, с. 102].

До особистісних якостей, інтересів і схильностей дослідник відніс креативність; критичність; вимогливість; відповідальність; гнучкість (уміння гнучко реагувати на різні ситуаційні зміни); здатність до планування, втілення й контролю організаторської діяльності; прагнення до порядку, технологічності та нормативності; розвинута інтуїція; ерудованість, енергійність; впевненість у собі й у прийнятих рішеннях; цілеспрямованість, дієвість; прагнення до постійного особистісного зростання та саморозвитку [17, с. 102–103].

У свою чергу ми доповнюємо перелік умінь менеджерів соціокультурної діяльності такими як-от: вміння чітко визначати мету, цілі і завдання; самостійно приймати управлінські рішення з урахуванням психологічних особливостей конкретної ситуації; ефективно розподіляти час; створювати сприятливий психологічний клімат у колективі; критично осмислювати й використовувати різноманітну інформацію; регулювати взаємовідносини й підвищувати згуртованість колективу, розв'язувати конфлікти тощо.

Підтримуємо Н. Кочубей у тому, що менеджери соціокультурної діяльності мають бути артистичні люди, яким притаманна особлива емпатія, обдаровані у багатьох напрямках мистецтва – малюванні, музиці, танцях, які люблять дітей та усі свої таланти спрямовують на розуміння дитини та забезпечення умов для її становлення та розвитку. Такі люди, відповідно до вимог часу та розуміння дитинства як складного утворення, мають бути спеціалістами з особистісного розвитку дитини. Для успішної роботи необхідне особливе освітнє емпатичне налаштування, розуміння складності освітніх процесів, сприйняття змін і цінності усіх учасників пізнавально-освітніх комунікацій, а також вироблення відповідного стилю мислення [18].

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Отже, однією із ключових компетентностей менеджерів соціокультурної діяльності є управлінська, актуальність формування якої зумовлена тим, що менеджер соціокультурної сфери є активними учасником управлінського

процесу, носієм і репрезентантом власної культури, що передбачає організацію управління на засадах гуманізму і демократії. Наші наступні публікації будуть акцентові на розкритті практичних аспектів розвитку управлінської компетентності менеджерів соціокультурної діяльності.

Список використаних джерел

1. Локшин В. Професійна компетентність менеджерів соціокультурної сфери в контексті феноменологічних складових понятійного апарату. *Молодь і ринок*. 2011. № 1(72). С. 59–65.
2. Кіндзерський С. А. Державне управління в гуманітарній сфері регіону України: стан та тенденції розвитку : автореф. на здобуття наукового ступеня канд. держ. упр. Київ, 2006. 22 с.
3. Козбаненко В. А. Государственное управление. Москва : Статут, 2002. С. 343.
4. Михеева Н. А. Социально-культурная сфера как социальный феномен и ее научный анализ. URL : [https://lib.herzen.spb.ru/media/magazines/contents/1/11\(71\)/mikheyeva_11_71_221_228.pdf](https://lib.herzen.spb.ru/media/magazines/contents/1/11(71)/mikheyeva_11_71_221_228.pdf)
5. Лисенкова Н. В. Інноваційний підхід до розвитку економічних процесів у соціокультурній сфері. *Международный научный журнал. Экономические науки*. 2016. № 4. С. 80–84.
6. Синельникова Л. Комплекс професійних компетентностей у проєкції на особистість філолога ХХІ століття. *Освіта Донбасу*. 2011. № 1(144). С. 109–117.
7. Бахов І. Формування професійної міжкультурної компетентності майбутніх перекладачів у вищому навчальному закладі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04. Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2011. 20 с.
8. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ, Ірпінь : ВТФ Перун, 2004. 1440 с.
9. Философский словарь / под ред. И. Т. Фролова. 4-е изд. Москва : Политиздат, 1983. 445 с.
10. Друкер П. Ф. Энциклопедия менеджмента. : пер. с англ. Москва : Издательский дом Вильямс, 2004. 432 с.
11. Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф. Основы менеджмента: Пер. с англ. Москва : Дело, 1992.
12. Файоль А. Общее и промышленное управление. Москва : Республика, 1992. 349 с.
13. Бондар В. І. Конкурентоздатність педагога як складова його професійної компетентності. *Початкова школа*. 2008. №7. С. 22–23.
14. Грушева А. А. Формування управлінської компетентності бакалаврів економічних спеціальностей у процесі професійної підготовки : автореф. дис..... канд. пед. наук. Київ, 2012. 20 с.
15. Керекеша-Попова О. Особливості управлінської компетентності майбутніх інженерів-педагогів. *Молодь і ринок*. 2016. № 11–12 (142–143). С. 159–163.
16. Тонконога Е. П. Проблемы повышения профессиональной квалификации руководителей школ. Москва : Педагогика, 1987. 236 с.
17. Григорчук Т. В. Формування професіограм менеджерів соціокультурної сфери. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. Серія : Менеджмент соціокультурної діяльності. 2018. Вип. 2. С. 90–106. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/bknucams_2018_2_7

18. Кочубей Н. Підготовка менеджерів соціокультурної діяльності для роботи з дітьми: постнекласичний контекст. *Наукові записки Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя*. Сер. : Психолого-педагогічні науки. 2012. № 5. С. 184–187. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzsp_2012_5_38

References

1. Lokshyn V. (2011). *Profesiina kompetentnist menedzheriv sotsiokulturnoi sfery v konteksti fenomenolohichnykh skladovykh poniatiinoho aparatu* [Professional competence of managers of the socio-cultural sphere in the context of phenomenological constituents of the conceptual apparatus]. *Molod i rynek* [Youth and the market]. 1 (72). P. 59–65. [in Ukrainian]
2. Kindzerskyi S. A. (2006). *Derzhavne upravlinnia v humanitarnii sferi rehionu Ukrainy: stan ta tendentsii rozvytku* [State Administration in the Humanitarian Region of Ukraine: Mill and Tendency Development]: avtoref. ... kand. derzh. upr. [Extended abstract of candidate's thesis]. Kyiv, 22 p. [in Ukrainian]
3. Kozbanenko V. A. (2002). *Gosudarstvennoe upravlenie* [Public administration]. Moskva : Statut, P. 343. [in Russian]
4. Miheeva N. A. *Social'no-kul'turnaya sfera kak social'nyj fenomen i ee nauchnyj analiz* [Socio-cultural sphere as a social phenomenon and its scientific analysis]. URL : [https://lib.herzen.spb.ru/media/magazines/contents/1/11\(71\)/mikheyeva_11_71_221_228.pdf](https://lib.herzen.spb.ru/media/magazines/contents/1/11(71)/mikheyeva_11_71_221_228.pdf) [in Russian]
5. Lysenkova N. V. (2016). *Innovatsiinyi pidkhid do rozvytku ekonomichnykh protsesiv u sotsiokulturnii sferi* [Innovative Approach to Development of Economic Processes in the Socio-Cultural Sphere]. *Mezhdunarodnyi nauchnyi zhurnal* [International Journal of Science]. *Экономические науки*. 4. P. 80–84. [in Ukrainian]
6. Synelnykova L. (2011). *Kompleks profesiinykh kompetentnosti u proektsii na osobystist filoloha XXI stolittia* [A complex of professional competencies in projection of the personality of a philologist of twenty-first century]. *Osvita Donbasu* [Donbas Education]. 1(144). P. 109–117. [in Ukrainian]
7. Bakhov I. (2011). *Formuvannia profesiinoi mizhkulturnoi kompetentnosti maibutnikh perekladachiv u vyshchomu navchalnomu zakladi* [Formation of professional intercultural competence of future translators in higher educational institutions]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ped. nauk : 13.00.04. Nats. akad. vnutr. sprav. K., 2011. 20 p. [in Ukrainian]
8. Busel V. T. (2004). *Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy* [Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language]. Uklad. i holov. red. V. T. Busel. Kyiv, Irpin : VTF Perun, 1440 p. [in Ukrainian]
9. Frolova I. T. (1983). *Filosofskij slovar'* [Philosophical dictionary] / pod red. I. T. Frolova. 4-e izd. Moskva : Politizdat, 445 p. [in Russian]
10. Druker P. F. (2004). *Enciklopediya menedzhmenta* [Management encyclopedia]. Moskva : Izdatel'skij dom Vil'yams, 432 p. [in Russian]
11. Meskon M., Al'bert M., Hedouri F. (1992). *Osnovy menedzhmenta* [Fundamentals of Management]: Per. s angl. Moskva : Delo. [in Russian]
12. Fajol' A. (1992). *Obshchee i promyshlennoe upravlenie* [General and Industrial Management]. Moskva : Respublika, 349 p. [in Russian]
13. Bondar V. I. (2008). *Konkurentozdatnist pedahoha yak skladova yoho profesiinoi kompetentnosti* [Competitiveness of the teacher as a component of his professional competence]. *Pochatkova shkola* [Elementary School]. 7. P. 22–23. [in Ukrainian]
14. Hrusheva A. A. (2012). *Formuvannia upravlinskoj kompetentnosti bakalavriv ekonomichnykh spetsialnosti u protsesi profesiinoj pidhotovky* [Formation of managerial competence of bachelors of economic specialties in the process of professional training]: avtoref. dys..... kand. ped. nauk. Kyiv, 20 p. [in Ukrainian]

15. Kereksha-Popova O. (2016). *Osoblyvosti upravlinskoi kompetentnosti maibutnikh inzheneriv-pedahohiv* [Features of managerial competence of future engineers-teachers]. *Molod i rynok* [Youth and the market]. 11–12(142–143). P. 159–163. [in Ukrainian]
16. Tonkonoga E. P. (1987). *Problemy povysheniya professional'noj kvalifikacii rukovoditelej shkol* [Problems of increasing the professional qualifications of school leaders]. Moskva : Pedagogika, 236 p. [in Russian]
17. Hryhorchuk T. V. (2018). *Formuvannia profesiohram menedzheriv sotsiokulturnoi sfery* [Formation of professionograms of managers of socio-cultural sphere]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnogo universytetu kultury i mystetstv. Seriiia : Menedzhment sotsiokulturnoi diialnosti* [Bulletin of the Kiev National University of Culture and Arts. Series: Management of socio-cultural activities]. Vyp. 2. P. 90–106. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/bknucams_2018_2_7 [in Ukrainian]
18. Kochubei N. (2012). *Pidhotovka menedzheriv sotsiokulturnoi diialnosti dlia roboty z ditmy: postneklasychnyi kontekst* [Training of managers of socio-cultural activity for working with children: post-classical context]. *Naukovi zapysky Nizhynskoho derzhavnoho universytetu im. Mykoly Hoholia. Ser. : Psykholoho-pedahohichni nauky* [Scientific notes of the Nizhyn State University named after Nikolai Gogol Series: Psychological and pedagogical sciences]. 5. P. 184–187. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzsp_2012_5_38

Soroka Olga. Managerial Competence of Managers of Socio-Cultural Activity

The article is devoted to one of the most important scientific and pedagogical problems – the analysis of the essential characteristic of managerial competence of managers of socio-cultural activities. It is mainly focused on the scientific approaches presentation to the socio-cultural sphere definition. This sphere is generally regarded as a circle of social relations. Circle which serves the people interests and it solves their problems in the field of education, science, culture and art, social protection, leisure, creative activity. The socio-cultural sphere has an innovative potential. This potential creates conditions for the mental abilities and creative thinking of managers of socio-cultural activities development.

The main part of the article describes the managerial competence contents – “competence” and “management”. It is established that competence is acquired in the learning process by the integrated characteristic of the individual. This characteristic envisages a set of knowledge, abilities, skills, experience, values and attitudes that can be implemented practically in a holistic way. Management is understood as the process of planning, organization, motivation and control, necessary for the organization goals formulation and implementation. From our perspective, managerial competence of managers of socio-cultural activity is an integrative characteristic of the individual. It provides a set of knowledge, skills and abilities in the field of management of socio-cultural activities. Also there are personal and professional qualities and characteristics that will promote professional activities optimization.

The article outlines the key aspects of managerial competence of managers of socio-cultural activity. It is taking into account the management activities specifics: psychophysical; cognitive; technological; culturological; informational and communicative; actually managerial; self-education; motivational based on the socio-psychological research analysis, there are presented characteristics of managerial competence of managers of socio-cultural activities: personal qualities, interests and predispositions, a list of practical skills.

Key words: competence, management, managerial competence, managers of socio-cultural activity, socio-cultural sphere.